

[Vesterager.]

ud af denne vanskelige Tid, vil indrømme, at det har været af uhyre Betydning, at vi har haft denne Fiskerihavn, og at Fiskerne har kunnet ty til den under de svære Forhold, de lever under. Det er jo altid en Fordel, at der er Erhvervsmuligheder, i Stedet for at man ligefrem skal tænke paa at leve af Understøttelse.

Og det samme gælder i nogen Maade Hvide Sande. Her er der selvsagt ikke Tale om Lukning ved offentlig Foranstaltning, men den Sandvandring, der foregaar langs Vestkysten, kan jo undertiden besørge Lukningen. Der søges om en Forlængelse af den nordre Mole, og jeg mener, at dette maa imødekommes. Et stort Antal Baade gaar ud og ind dér. Fiskepladserne ligger lige ud for Hvide Sande, og mange Baade er tyet dertil i denne Tid, ogsaa Baade fra Esbjerg; ogsaa dér er Forholdene jo uhyre vanskelige, og de er saa tyet ind til Hvide Sande og har derudfra fortsat deres Fiskerivirksomhed.

Endelig mener jeg, at Vejen til Hvide Sande maa bringes i Orden. Der er mange Vanskeligheder at overvinde, det ved jeg godt, ogsaa lokale Vanskeligheder, men Vejen maa sættes i Stand; man kan simpelt hen ikke have en saadan Fiskeplads og saa have en Vej i den Tilstand, som Vejen til Hvide Sande befinder sig i.

Forholdene ved Nissum Fjord har ikke været tilfredsstillende; der er Klager baade fra Landboere og Fiskere. Jeg haaber, at Ministeriet for Landbrug og Fiskeri vil bidrage til, at Forholdene ordnes mere i Overensstemmelse med de lokale Ønsker.

Forholdene langs Vestkysten er altid vanskelige og alvorlige, men Krigen har jo fordoblet alle Vanskeligheder. Derfor maa man herindefra tage Hensyn til Røsterne derovre fra og støtte Fiskerne, baade i deres Erhvervs- og deres Afsætningsforhold. Det er saa betydningsfuldt for mange Hjem derovre, og Farerne er saa store, at Regeringen og Rigsdagen har Grund til at være imødekommende, naar de kommer og beder om Hjælp i de vanskelige Tider.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord til den højtærede Undervisningsminister. Ved Behandlingen af Skoleloven fremhævede jeg Forholdene i Ringkøbing Amt og var meget betænkelig ved de store økonomiske Ofre, der skulde bringes hele Landet over, men først og fremmest inden for dette Amt, hvor jeg er særlig kendt, og som jeg har den Ære at repræsentere. Det oplystes dengang, at der skal opføres ca. 120 Skolelokaler med 120 Boliger til

Lærerinder, 180 Gymnastiksale, Vandindlæg ved 275 Skoler, Sløjd- og Husholdningslokaler i 92 Kommuner. I 1937 blev det anslaaet til en Udgift paa ca. 6 Mill. Kr. inden for dette ene Amt. Nu bliver der helt andre Priser at regne med efter den Stigning, der er paa alle Omraader, og det kan derfor fastslaas, at det vil blive haardt for mange Kommuner, hvis den nye Skolelov skal gennemføres i hurtigt Tempo under den nuværende økonomiske Situation, og Ringkøbing Amt vil i særlig Grad faa det haardt at føle. Derfor er det nødvendigt, at man gaar noget lempeligt frem over for disse i mange Maader vanskeligt stillede Kommuner.

Endelig forekommer det mig, at den Diskussion, der er ført her i Salen angaaende Religionstimerne i Gymnasieskolerne, indtil nu er endt temmelig negativt. Ministeren har sagt noget om, at han ikke vil følge Religionslærernes Ønske, men det kan ikke være det sidste Ord fra Ministeren. Vi maa over i det positive, Religionslærerne har Krav paa et Svar, og Sagen i sig selv er saa alvorlig, at vi maa have en Ændring i disse Forhold.

Det forekommer mig, at Tiden er inde til at tage hele dette Spørgsmaal op til alvorlig Overvejelse. Fra Sverige oplyses det, at i September—Oktober i Aar har i Løbet af een Maaned ca. 8 760 Lærere og Lærerinder givet Udtryk for, at de ubetinget anser det kristne Livsprincip som det eneste Grundlag for Verdens Redning, og de udtaler deres Villighed til at være med i Arbejdet for at tjene en Mobilisering af alle gode Kræfter.

Vi maa høre op med at tilbede Teknikken, ogsaa i vor Folkeopdragelse. Saadan som vi forstaa dette paa mange Maader, minder det mig om, hvad en meget betydelig Mand, der har opholdt sig i Indien i mange Aar, fortæller i en af sine Bøger, at en Dag han skulde køre ud paa en vanskelig Vej, gik Chaufføren om foran Automobilbet og bad en Bøn til Motoren. Vi staar i Virkeligheden paa mange Maader netop saadan i det herhjemme. Vi stoler udelukkende paa Teknikken, og man tror, at rent teknisk Oplysning vil være i Stand til at standse Verdensraaheden. Her er vi efter min Mening gaaet fuldstændig fallit. Aandsfagene maa have en stor Plads i vort Skolevæsen og i vor Folkeopdragelse. Man kan ikke stille Kristendomsundervisningen i vore Skoler paa en ringere Plads end andre Fag. Det er ikke rigtigt over for Religionslærerne, og det er heller ikke rigtigt over for Faget.

Som Forholdene er, kan en Elev i